

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

5. De gravitate peccati ex Dei offensi excellentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

fanetur à gratia. Et hic irritabit illum, à quo solo
è tantis malis vindicari potest?

PUNCTUM III.

*Quàm sit exile bonum, quod homo
quisque habet.*

1. **P**rimum comparatione aliorum omnium
hominum: plura enim in aliis sunt, quibus
carent singuli. 2. Deinde quid sit præ omni-
bus hominibus & Angelis. 3. Et tandem quid
respectu Dei; nam *omnes omnino gentes quasi
non sint, sic sunt coram eo: & quasi nihilum &
inane reputata sunt ei, & tanquam momentum
statera sic est ante te orbis terrarum, & tanquam
gutta roris antelucani, quæ descendit in terram.*
Quid sunt stellæ in præsentia Solis? Nec appa-
rent quidem. Quid bona omnia creata in unum
hominem congesta sive corporis, sive animi?
nihil. Nemo bonus, nisi solus Deus. Et tantil-
lus non veretur liberrimè hunc offendere? hunc
irritare? propterea *agam penitentiam in favil-
la & cinere.*

Isa. 40.

17.

Sap. 11.

23.

Luc. 18.

19.

Iob. 42.

6.

MEDITATIO V.

*De gravitate peccati ex Dei offensi
Excellentia.*

PUNCTUM PRIMUM.

*Perpendam divinas perfectiones, ex
quibus potissimum aggravatur peccatum.*

I.
Bonitas.

I. **E**st bonitas, ob quam Deus est dignus in-
finito amore, quali se ipse amat & beati
clare

clarè eum videntes, toto corde in eum feruntur, nec possunt non ita ferri; tanta est illius amabilitas: & hunc ego flocci habui?

II. Immensitas, quâ replet omnia, notitiâque infinita. Itaque in sinu, quasi Dei, existens, non tantùm in conspectu, non dubitavi ea patrare, quæ serenissimi ejus oculi execrantur. *Oculi enim ejus mundi sunt, nec vident malum, nec respicere ad iniquitatem sine horrore possunt.*

II.
Immen-
sitas.

Haba. I.
13.

III. Omnipotentia, quâ rebus omnibus dat esse & operari, ut ipsæmet actiones malæ, quâ sunt aliquæ res, exerceri sine illo nequeant; concurrat autem pro bonitate sua, ut naturæ cursum teneat, & libertatem humanam servet. Igitur cooperatione divina ego abutor, & eam servire facio meæ cupiditati.

III.
Omni-
potentia.

PUNCTUM II.

*Ex beneficiis acceptis à liberali DEIma-
nu aggravatur peccatum.*

I. **I**pe creavit, conservat, & gubernat. *Hæc-
cine reddis Domino, popule stulte & insipiens? nunquid non ipse est Pater tuus, qui possedit te, & fecit & creavit te? Deum, qui te genuit, dereliquisti, & oblitus es Domini Creatoris tui? En,* quot verbis similibus inculcat, ut indignitatem offensæ apprehendam.

I.
Benefi-
cia.
Deut.
32.6.

II. Redemit, & quonam modò, & quanti? ipse Pater, Pastor, Medicus, Magister, & Salvator meus, & hunc, peccans iterum crucifixi, & ostentui habui.

II.
Heb. 6.6.

III. III. Sanctificavit. Huc spectant Sacramen-
ta idcirco instituta, præsertim Baptismus, Ev-
charistia, Pœnitentia; nec non sancti Spiritûs
internæ inspirationes & auxilia, millêque media
divinitûs oblata, & ipse tandem sanctificationis
finis, promissa Resurrectio, & gloria. Quæ
cùm ita sint, quid ni dicam majori jure, quàm
Joseph, quando pelliciebatur ad peccatum;
Gen. 39. Quomodo possum hoc malum facere, & peccare
9. in Dominum meum? Et illud Saulis ad David:
1. Reg. 24. 18. Justior tu es, quàm sim, ego autem reddidi tibi
mala.

PUNCTUM III.

Propter quid offenderim DEUM.

Causæ
peccan-
di.
Jerem. 2.
12.
Gen. 25.
33.
PROPTER levissimam rem, sive voluptatem,
sive lucrum, sive auram popularem: tales
mihi Deos fabricans, & barrabam Christo præ-
ponens; *Obstupescite cali, & porta ejus desolami-
ni vehementer. Duo enim mala fecit populus
meus: Me dereliquerunt fontem aque vive,
& foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, qua
continere non valent aquas. Pejus hoc, quàm
quod Esaii primo genita sua vendiderit pro lentis
edulio: quæ ille recuperare amplius non potuit;*
At, quæ est bonitas & misericordia DEI, mihi
licet, gratiâ ipsius.

PUNCTUM IV.

Sap. 5.
18.
STUPOR & exclamatio, qui me tam ingratum
terra sustinuerit? neque *armaverit DEUS*
crea-

creaturas ad ultionem inimici, quin servire eas mihi fecerit, solem, astra, elementa, plantas, animalia, & ipsos Angelos.

MEDITATIO VI.

De gravitate peccati ex pœnis.

PUNCTUM I.

EX pœnis temporalibus, quæ infligi à DEO solent in bonis, tum externis, tum corporis, & in vita ipsa. Certè tria illa, fames, bellum, bestilentia, quorum data est optio Davidi, à peccatis venire solent.

PUNCTUM II.

Peccatum est malum tantò majus illis omnibus pœnis, ut simul omnes non sufficiant solvendo debito pro uno peccato mortali. Peccatū pœna majus.

I. Ratio; Quia istæ pœnæ privant hominem bono aliquo creato & finito: culpa autem bono infinito. Et sicut DEUS absolutè solus est bonus; ita illud absolutè est malum, quod privat DEO, reliqua secundùm quid mala. Quare bene Eleazarus olim respondit: Premitti se male in infernum, quàm pravaricari legem DEI. 2. Mah. c. 6. 23.

II. Ratio: Hinc fit etiam, quòd DEUS cum reliqua mala inferre valeat, nam non est malum in civitate, quod Dominus non fecerit, (culpæ tamen auctor esse non potest. Item, cum Filius DEI ad omnia alia se demiserit mala, peccatum vel minimum non potuit admittere. Amos. 3. 6.

III.